

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 28 iulie - 3 august 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Începe Postul Adormirii Maicii Domnului
miercuri, 31 iulie 2013

Rugăciune

Vino, Doamne, cu puterea Ta peste această lume, în care Tu ne-ai chemat la existență. Ea este cuprinsă atât de mult de răul diavolului, mascat sub dorința de dominare a omului asupra semenului său. Duhul rău, care se abate asupra noastră ne-a făcut de multe ori, să uităm de iubirea Ta, înlocuindu-o cu egoismul, invidia, plăcerea, suferința, răutatea, dorința de îmbogățire pe cale nedreaptă, spre rănirea aproapelui nostru. Doamne, Isuse Hristoase, ochii ni s-au închis de greutatea atâtor nedreptăți, la care ne-am înjugat. Am devenit orbi și nesimțitori la viața în harul Tău sfințitor. Datorită intereselor noastre, nu mai suntem în stare să împărtășim suferințele celor sărmani și împovărați, credem că totul ni se cuvine, nici o mustrare dreaptă ori vreun avertisment nu acceptăm să ne fie adresat, fie el chiar venit din partea Ta. Și aceasta Doamne, pentru că ne-am legat de bună voie povara orgoliului, venită din partea satanei. O, Doamne, cum ne vom putea descătușa de aceasta, dacă nu prin harul Tău și prin voința noastră.

Trimite-ne lumina și înțelepciunea Spirtului Tău cel Sfânt, care să întărească voința și ființa noastră, spre a putea ieși din prăpastia celui rău, eliberându-ne de greutatea mândriei și a egoismului cel diavolesc care dorește să pună stăpânire pe noi.

Fie ca Spiritul Tău să lucreze în noi, ducându-ne la perfecțiunea pe care Tu ne-ai chemat să o dobândim, spre a Te putea lăuda pe Tine, pe Tatăl și pe Spiritul Sfânt. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ana Maria Crăciun, Dana Luncan, Ioana Ciupleu și Maria Lascău**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Vindecarea a doi îndrăciți

Întotdeauna m-am întrebat de ce Isus a ales să trimită pe diavoli în turma de porci, făcând pagubă astfel oamenilor din ținutul Gadarenilor. Abia mai târziu am înțeles că, pentru evrei, porcii sunt animale necurate, prin urmare, locuințe mai potrivite pentru spiritul necurat decât omul care este (sau trebuie să fie) locuință pentru Spiritul lui Dumnezeu. De aceea, cine nu se consideră fiu al lui Dumnezeu și frate al lui Isus, cu siguranță că are în el spiritul morții și nu trebuie să ne mire că se urâtește. Diavolii, cu spiritul de neîncredere, lasă liber omul, care se reîntoarce la fi Fiul lui Dumnezeu. Dar, înainte de a sfârși în abisul în care voia să-l ducă pe om, rămân încă pentru puțin timp în „porci”, în zonele noastre de incredulitate. „*Duceți-vă*”. Este porunca lui Isus. De ce le permite lor încă o prezență temporară în mijlocul nostru? De ce mai există atâta incredulitate în jurul nostru? De ce trebuie să existe răul în viața noastră?

Dumnezeu îi lasă pe diavoli, lasă răul pentru a face un mister din mântuire: căci în zonele noastre de incredulitate experimentăm credința, în mizeria noastră, milostivirea sa. Răul există încă, dar a pierdut puterea sa de încântare. Acum cei doi îndrăciți sunt liberi. Dar spiritul răului este încă în paznicii care se îndepărtează de Isus, precum și în gadarenii care îi cer să plece. Pentru cei doi îndrăciți este o veste bună, iar pentru alții una proastă: eliberarea de rău.

Răul, în posesia, își îndepărtează masca și poate fi învins mai ușor; în ceilalți se prezintă sub aparența binelui, camuflat de interese, avantaje și plăcere. Răul, pentru a putea fi înțeles ca atare, trebuie să ajungă la faza acută. El iese la iveală și este învins, cu siguranță, prin moarte. De aceea situația limită, precum cea a ucenicilor în barcă pe mare în mijlocul furtunii și a îndrăciților printre morminte sunt cele mai propice. Spune Evanghelia că întreg orașul a ieșit în întâmpinarea lui Isus. Exact precum îndrăciții. Diavolii l-au rugat să nu-i îndepărteze de ținuturile acelea, iar gadarenii îl roagă să plece din ținutul lor. Înaintea lui Dumnezeu, răul nu are nici o libertate. Omul în schimb, poate chiar să refuze eliberarea. Domnul respectă dorința gadarenilor și pleacă. Așteaptă ca păzitorii și întregul oraș să ajungă la extrem, precum ucenicii în barcă sau cei doi îndrăciți printre morminte, pentru ca aceștia să accepte darul său.

În măsura în care avem credință, nu mai suntem sclavi ai fricii. Puțina noastră credință este oricum atacată de incredulitate. Exorcismul este o luptă între îndoială și credință, o luptă a întregii existențe și se va termina doar la sfârșitul vieții, atunci când, cu siguranță, ne vom încredința Tatălui vieții.

Isus, prin somnul și trezirea sa, este Cuvântul care învinge minciuna, lumina care înfrânge întunericul, credința în Tatăl care îndepărtează frica de moarte și oferă o existență liberă, filială și fraternă. Biserica urmează aceeași luptă. Să luptăm și noi căci inamicul, chiar dacă fuge, este încă activ și numai la sfârșitul lumii sau la sfârșitul vieții noastre va fi trimis în adânc. Amin.